

***Deu de desembre* de George Saunders segons Martí Sales**

[Time Out Barcelona]

Captura a la perfecció les múltiples encarnacions de l'omnipresent histèria de la vida contemporània nord-americana. El neguit desficiós i desesperat que la recorre com una enrampada, que articula la demència desapercebuda de persones tan diferents com una senyora grassa i pobra, uns milionaris, un empresari fracassat, una nena prepúber, un psicòpata talòs... No se'n salva ningú, cap classe social, raça, professió: tots ensenyen el cul.

La veu camaleònica de Saunders els retrata des de dins, entranyes a primer pla, cap trampa, cap racó amagat sense ser exposat a la llum. Ens ensenya les seves misèries i amb una veritat que esborrona: quina societat més infeliç i desballestada, quanta mesquinesa, tristesa, i incomprensió. Llegir-lo fa venir rau-rau a l'estòmac, aquella sensació de proximitat i repulsió quan et posen al davant la lletjor de la humanitat amb pèls i senyals. És una lletjor que brilla engominada, tota ella llum de neó i tele per cable, pura insatisfacció de societat de consum. També fa riure força: com *Happiness* de Todd Solonz, per entendre'ns —és a dir, amb les dents serrades i mirant cap a una altra banda—.

La traducció de Yannick Garcia (per treure's el barret!) transmuta l'anglès juganer, versàtil i proteic de Saunders en el català dels pensaments més foscos, de les angoixes quotidianes, de les nostres vides de pa sucat amb oli distorsionades per l'ego. És narrativa actual de nivell, sarcàstica, agermanada amb DFW i Donald Ray Pollock. Benvingut a la catalanitat, Saunders!